

A polcról leszedte
mind, ami ott hevert.
Batyuba kötötte,
s rögtön útnak eredt.
Igluról-iglura,
hol gyereket látott,
osztogatta őket...
Hozott boldogságot.

Másnap pirkadatkor,
újra nekifogott.
Varrt, fűrt, faragott,
csinált, amit tudott.
Aztán minden évben
az utcákat járta.
Karácsony estéjén
a sok gyerek várta.

II.

Mindenható, egy nap
lenézett a Földre.
Mikulást meglátva
fejét azon törte:
„Mit keres ő ott lenn?
Itt lenne a helye!”
Felült a trónjára,
hogyan számoljon vele.

Egy angyalt meneszt az
Északi Sarokra.
-Hozd magaddal tüstént!
Elibém rapportra.
Miért bujkál tőlem,
számon kérem tőle.
Mondd azt, hogy én hívom.
Jöjjön egy-kettőre!

Amikor az angyal
kérte, menjen vele,
még neki állt feljebb!
Nehezen ment bele.
Rengeteg dolga van
így Karácsony felé.
Vonakodva indult
az Úr színe elé.

Mielőtt még az Úr
bármit kérdezhetett,
Mikulás sietve
nagy panasza kezdett:
-Mindenható Atyám!
Óh, de rosszkor hívtál!
Karácsony közeleg.
Rengeteg munkám vár.

Játékot készítek.
Minden időm rámegy.
Késve vagyok így is,
Neked se lesz mindegy!
Minden gyerek olyan,
tudod Te magad is,
hisz benned, ha látja,
a szavad nem hamis!

Szent fiad nevében
ígértem meg nekik.
Ha nem engedsz vissza,
a szemedre vetik.
Nem szeretnéd ugye,
örömük rontani?
Szent Este szerinted,
mit fognak mondani?

Gondolkodik az Úr ...
Nem lesz jó belőle.
Szent Péterhez fordul,
tanácsot kér tőle:
Ha magához hívta,
vissza már nem mehet.
Mitévő legyen most?
-kérdézi. –Mit tehet?

Mikulással Péter
bizony, egyetértett.
Mondta is az Úrnak:
-Szerinte nem vétett.
Ne vegye rossznéven,
hogy ő tovább maradt.
Nem jutott eszükbe,
az idő meg haladt.

Ezután az Úrral
megegyeztek hárman:
Mikulás ott marad
fenn, a mennyországban.
Az igluja kicsi.
Földön sok a gyermek.
Berendeznek neki
nagyobb munkatermet.

Segítséget is kap.
Többen többre jutnak.
Minden Karácsonykor
elengedik útnak.
Jógyerek a Földön
ne várja hiába.
Mikulás azóta
útját onnan járja.
.....

.....

Az ajtón kopogtak.
(Nagy izgalmat váltott.)
Nagyapa kinyitja.
A MIKULÁS ÁLLT OTT!
Névsorral kezében
nézi a házszámot,
utána betekint.
Több gyereket lát ott.

Mindegyiket külön,
név szerint ismerte.
Benn az ajándékát
a'szerint letette.
-„Legyetek jók - mondta -,
egymást szeressétek.
Másban ne a rosszat,
a jót keressétek.”

Nagyapával aztán
még néhány szót váltott,
s puttonnyal a hátán
máris tovább állott.

Kovács Kálmán András

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

Sopronkövesd Község Önkormányzata és az Agghegyalja Mozaik újság főszerkesztői sopronkövesdi kicsiknek és nagyoknak, valamint a falunkból elszármazottaknak vers –és prózaíró pályázatot hirdet.

Téma: kötetlen.

Benyújtási határidő: 2012. február 28.

A pályázatokat jeligével le lehet adni zárt borítékban a polgármesternél. A művet tartalmazó borítékon belül, külön lezárt borítékban a nevet és az elérhetőséget is kérjük megadni!

Az arra érdemes pályaműveket az Agghegyalja Mozaik újság számaiban és a falu honlapján folyamatosan megjelentetjük, a megjelenő művek alkotóit egy-egy könyvvel, vagy könyvtalválnnyal is honoráljuk.